

2019

ХТО?
ПЕРЕМОЖЕ

“ Українці сьомий раз будуть обирати очільника держави. Відповідно до Конституції новоспечений гарант пробуде на посаді Президента щонайменше 5 років. Вибори мають пройти **31 березня**, а офіційні результати повідомлять до 10 квітня. Якщо жоден із кандидатів не подолає бар’єр у 50%, то буде ухвалено рішення про проведення другого туру. Він відбудеться 21 квітня.

ГОЛОВНЕ ПРО ВИБОРИ ПРЕЗИДЕНТА-2019 стор. 6

РЕГІОНАЛЬНА ГАЗЕТА **ПРИІРПІННЯ**

POGLYAD.TV

ПОГЛЯД

У ЦЕНТРІ УВАГИ

1 березня 2019 року • №2 (34)

ПОМСТА ЗАБУДОВНИКІВ ЗА ЗАПЛАВУ?

Відстоювати громадянську позицію в Ірпені стає все важче. Яскраві підтвердження цього — підпал автомобіля депутата міської ради Лаврентія Кухалейшвілі та напад на юного активіста Артема Левківського. Причина — захист заплавлених земель від знищення та забудови.

стор. 3

У НОМЕРІ:

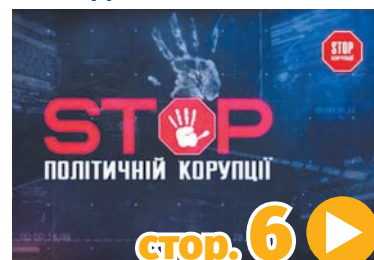
стор. 3

П'ЯНИЙ «ОРЛАН»
ЗА КЕРМОМ: ірпінського забудовника Мирончука зупинила поліція

стор. 4

ЩО ПРИХОВУЄ
ВОЛОДИМИР КАРПЛЮК?

стор. 6

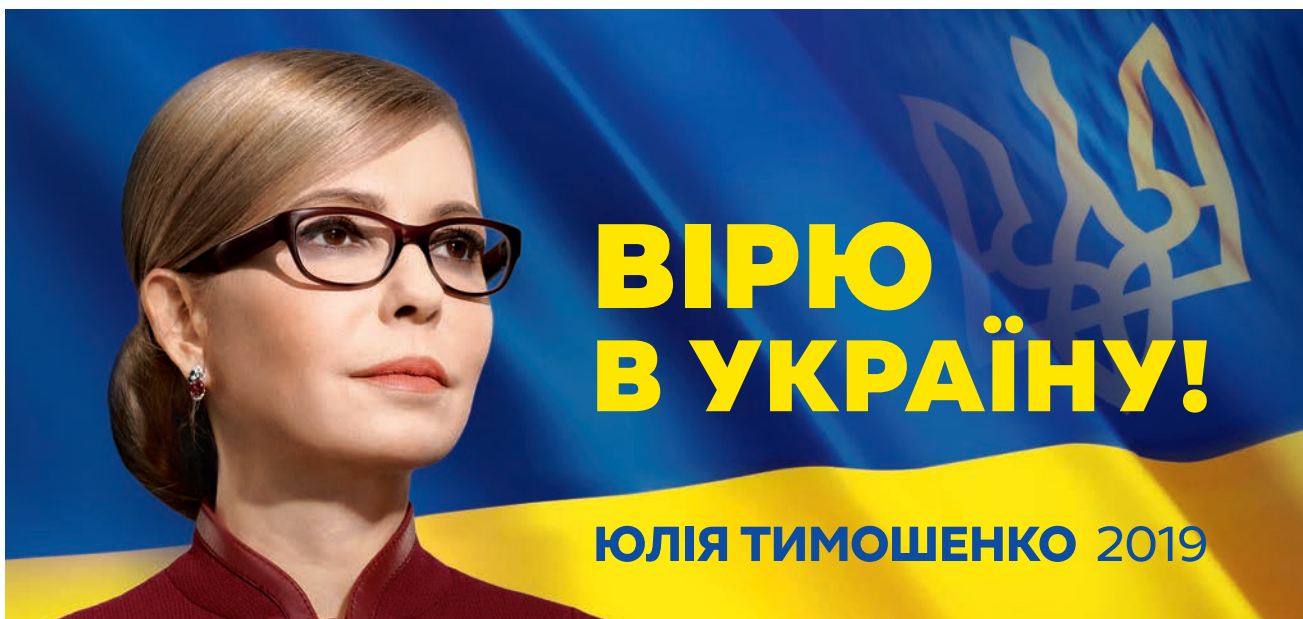
ЩО РОБИТИ, КОЛИ
СТАЛИ СВІДКОМ
ПОЛІТИЧНОЇ КОРУПЦІЇ

стор. 7

«ЗОЛОТІ» МАРШРУТИ:
найдорожчий проїзд на Київщині маршрутним таксі по місту — у Бородянці, Ірпені та Бучі

■ ПОЛІТИЧНА РЕКЛАМА

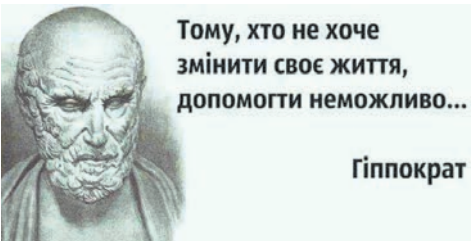
*Вірю в Україну!
Вірю в українців!
Юлія Тимошенко*

02 БЕРЕЗНЯ 2019

17:30

місто Буча
Київська площа
біля кінотеатру «Акваріус»

ПОШИРЕНІ МІФИ ПРО ІРПІНЬ

Як «українську Швейцарію», «місто парків», «місто здоров'я», «місто-курорт» перетворити на «бізнес-проект»? Розвивати туризм і рекреаційні зони? Може, відкрити парк розваг чи відновити роботу пансіонатів у лісовій гущавині? Ні, як показує історія Ірпеня — чи не найбільш скандального передмістя Києва. Прикриваючись красивими гаслами, тут зробили із тихого курортного міста гучний будівельний майданчик і усіма можливими способами нарощують продажі квартир у бетонних мурашниках.

Місцеві мешканці повсякчас стикаються з реальністю містечка і вже мають стійкий імунітет до солодких епітетів. Тому варто знати, на які міфи не слід «вестися» ані майбутнім покупцям квартир, ані політикам, яким місцева влада «продає» красиву картинку підтримки на найближчих виборах.

Міф 1. Близькість до столиці

Від межі одного міста до межі іншого по найкоротшому шляху через ліс — менше 5 км. Але ж не всі житимуть на околиці Ірпеня і працюватимуть на околиці Києва.

Фактична відстань між «центрами цивілізації» — щонайменше в 2, а то й у 3–4 рази більша. І попри те, що на рекламних плакатах шаблонно задоволені новосели долають цей шлях всього за 15–20 хвилин «до метро», по факту реальні власники автовок у часи пік — вранці та ввечері — витрачають нині на затори до години тільки для того, щоб виїхати до метро «Академістечко».

До слова, комунальний громадський транспорт у місті відсутній. Інтервал руху між старими приватними «маршрутками» сягає 20–30 хилин. Наявність залізничного вокзалу — теж не є панацеєю, адже кількість вагонів

У давньогрецькій міфології є відомий міф про сирен. Вони солодким співом заманювали мореплавців на скелі і ті, забувши про все на світі, кидалися до них і розбивалися насмерть. На щастя, солодкий спів можновладців, які закликають людей селитися в Ірпені, не призводить до таких наслідків, проте розчарування від розвінчування міфів їм не уникнути.

■ Олексій ЗІНЕВИЧ

громадський діяч, засновник проекту «Громадська ініціатива» та ІА «Погляд»

у ранкових електропотягах просто не в змозі вмістити всіх, хто їде в Київ зранку.

Крім цього, через постійні проблеми з комунікаціями (регулярне відключення світла, води), а також через кілька недобудованих і покинутих забудовниками-банкрутами житлових комплексів мешканці міста влаштовують акції з перекриття трас, що теж негативно позначається на трафіку.

Міф 2. Зелене місто і місто парків

Місцевому мешканцю неозброєним оком видно створену у фотошопі розкішну зелень, якою заповнюють прогалини на центральних вулицях «європейського» міста. Порівняно з Києвом Ірпінь справді на вигляд зелений, бо колись це місто утопало в лісі. Але місцеві мешканці знають, що кількість дерев за останні 5 років скоротилася в рази.

У реальності ж попри норму озеленення (наявності парків, скверів, бульварів тощо) на рівні щонайменше 14 кв.м на одного жителя, в Ірпені цей показник ледь сягає 8 кв.м. Адже більшість хвойно-листяних лісів приватизовані, і саме на свіжо зрубаних гектарах виростають нові житлові квартали.

За підрахунками активістів, за останні 10 років в Ірпені знищено 900 гектарів зелених насаджень. Офіційно тут є 12 парків і 13 скверів. Насправді, в класичному розумінні «парків» — озелених відкритих територій, призначених для відпочинку, площею 30, 50 чи 100 га в Ірпені немає.

Все, що є — невеличкі озеленені упорядковані території всередині промислової або житлової забудови, тобто сквери, оскільки площа більшості з них становить до 2 га. Загальна площа усіх «парків» Ірпеня, за інформацією міськради, становить 33,2 гектарів. Для

порівняння, площа одного лише парку в сусідній Бучі — понад 42 га. Але облаштування ірпінських скверів обходиться громаді надто дорого. Для прикладу на момент відкриття Парк письменників (за останніми документами його — 4 га) коштував 15 млн грн, а той же Бучанський парк (42 га) — 12 млн грн.

Міф 3. Всього 40 тисяч населення

В Ірпені з минулого року проживає щонайменше 80 тисяч людей. Однак в офіційних розмовах та на Інтернет-ресурсах, що адмініструються місцевою владою, все ще вказано на цифру у 40–50 тисяч. На цьому ж міфі розроблявся і проект «оновленого» Генплану Ірпеня, де всі показники розвитку міста плануються, виходячи з розрахунку, що рівня 78 тис. кількість населення досягне лише у 2050 році.

Такий міфотворчості є цілком раціональне бізнес-пояснення: занижуючи кількість населення, можна не виділяти кошти на розбудову інфраструктури, роками не вирішувати питання доріг, не будувати нових дитсадків і шкіл. Але при цьому демонструвати «великий потенціал» для збільшення кількості населення і виправдовувати таким чином «необхідність» зведення новобудов.

При цьому з міста, в якому інфраструктура планувалася з розрахунку на садибну забудову, агресивно витісняється приватний сектор, зносять комунальні будівлі, тоді як будмайданчики висотних ЖК виростають впритул до облаштованих «парків» і навіть за межами міста, без забезпечення потрібних комунікацій.

Міф 4. Розвиток інфраструктури

Нещодавно міська влада гордо відзвітувала про 200 інфраструктурних об'єктів, збудованих в Ірпені за останні три роки. Однак що це

за об'єкти, місцеві не в курсі. Адже при новозбудованій кількості житла, а це сотні нових 10 та 16-поверхових будинків за кілька років, так і не збудовано жодної школи.

Єдиний за останні три роки споруджений новий дитячий садок неспроможний задовольнити зростання попиту батьків дітей на місця в ньому. У черзі до 9 дитсадків нині стоять близько 4000 дітей. Школи працюють у три зміни: першу, другу та так званий «підзмінок», а у класах нині — під 40 дітей. І навіть замість офіційно обіцяної в районі заплави річки Ірпінь «школи» тепер зводиться вже третій 10-поверховий будинок.

Як би дивно це не звучало, але у майже 100-тисячному Ірпені немає власної лікарні, пологового будинку і навіть травмпункту. Всі ці «зручності» розташовані у сусідніх Бучі та Ворзелі. Щоб доїхати туди з більшості районів Ірпеня, слід змінити щонайменше два види місцевого транспорту.

На жаль, всі ці проблеми стають очевидними для інвесторів житла в Ірпені вже після їх переїзду до нашого міста. Зазвичай, потенційні покупці нерухомості перебувають під впливом парково-фонтанної «обкладинки» і красивих міфів, які активно розкручують зацікавлені у продажу квартир забудовники. Вони ж — депутати міської ради та «ключові» політики нашого міста.

За висловом Джозефа Кемпбелла, міфи — це колективні сновидіння, а сновидіння — індивідуальні міфи. Тож щоб не стати заручником чужих ігор, не бути інструментом чийогось заробітку, — варто прокинутись чи принаймні хоча б навчитись відрізняти реальність від вигадки. ☺

■ НОВИНИ

ВОРЗЕЛЬЦІ ЗМУШЕНІ СПЛАЧУВАТИ ЗА ВИВЕЗЕННЯ ЧУЖОГО СМІТТЯ

Жителі Ворзеля звертаються до своїх земляків з проханням, щоб вони не підкидали власне сміття до їхніх контейнерів.

Адже вони сплачують за вивезення непотребу, який накопичується у процесі життєдіяльності.

У соціальній мережі люди зазначають, що спроби загородити майданчики для збору сміття теж не ефективні. Бо тоді деякі несумлінні громадяни залишають пакети з непотребом прямо під огорожею.

Тому Ворзельська селищна рада нагадує, що у зв'язку зі зміною банківських реквізитів на вивезення побутового сміття для населення необхідно переукласти договір з КП «Ворзельське УЖКГ» (вул. Курортна, 37-а).

НА ВИТОРФОВУВАННЯ ЗАПЛАВИ ПІД АЛЕЮ ІРПІНСЬКОЇ НАБЕРЕЖНОЇ «ВИКИНУТЬ» 1,5 МЛН ГРН

26 лютого на засіданні Ірпінського міськвиконкому затвердили кошториси на продовження будівництва набережної на р. Ірпінь у бік мікрорайону Романівка. Так, проектно-кошторисної документації по об'єкту «Будівництво земляного полотна з частковим виторфовуванням під алею по набережній від вул. Підгірна» сягає 1,5 млн грн.

Головуюча на засідання в.о. міського голови — секретар ради Анастасія Попсуй встала свою ремарку, мовляв, пишуть про 100 млн грн, а насправді ось стільки.

Із названого документа випливає, що 1,5 млн грн — це лише на виторфовування під алею. Тобто фактично на крадіжку торфу в ареалі р. Ірпінь, де такі роботи призведуть до руйнування природного рельєфу берегової лінії річки та загрози екологічної катастрофи.

Нагадаємо, що на минулому засіданні виконкому ухвалили питання про надання КП «УЖКГ

«Ірпінь» містобудівних умов та обмежень для проектування об'єкта будівництва набережної від залізничного моста до траси Р-30 (у бік мікрорайону Романівка).

За деякими підрахунками, лише на відрізок набережної, яку збудували раніше у північній частині міста, а потім помпезно відкрили для пари влади, витратили майже 15 млн грн.

ГІГАНТСЬКУ РЕКЛАМУ ЖИТЛОВОГО КОМПЛЕКСУ ЗАКИДАЛИ КАМІННЯМ

Доцільність встановлення на в'їзді в Ірпінь величезної конструкції з рекламою одного з ЖК продовжує викликати жваві суперечки.

Не так давно жителі Ірпеня навіть зібрали необхідну кількість голосів під петицією про її демонтаж. Але незадовго після цього з'явилася петиція, яку створив ніхто інший,

Фото: Oleksandr Bondarets

як забудовник цього ЖК — про те, щоб залишити рекламу. І вона теж (ймовірно, не без допомоги його друзів та знайомих) зібрала необхідну кількість голосів.

Згодом з огляду на те, що величезні рекламні букви відволікають водіїв, які й так

не завжди обачно їздять по цій дорозі, а також дезорієнтують людей, які можуть подумати, що заїжджають не в Ірпінь, а в місто під назвою Центральний, місцева жителька Михайлина Скорик створила свою іронічну петицію — «Переіменування міста Ірпінь в місто Центральний, щоб зберегти чудові букви на в'їзді (район водоканалу і цвинтаря)».

А 25 лютого у цій справі з'явився новий поворот — очевидці зранку побачили, що конструкція стала «дірвояку». «Скандал з літерами набирає оберти: сьогодні зранку на них з'явилися дірки», — написали у Фейсбук-групі «Ірпінь Daily». Чим саме вони зроблені: камінням чи зброєю — невідомо.

Після цього у Фейсбук-групі даного ЖК з'явилася інформація, що напередодні рекламу намагалися спалити. «У ніч з 23 на 24 лютого дану конструкцію наймані злочинці спробували підпалити, а в ніч з 24 на 25 лютого — понівечили її камінням», — написано у повідомленні.

Того ж дня, коли «продірявили», рекламу розібрали, а 27 лютого вже встановили нову — аналогічну за розміром, але вже не у вигляді букв, а у вигляді банера.

БУЧА: НА СКАНДАЛЬНІЙ «КАМПІ» РОБІТНИКИ З'ЄДНУВАЛИ ПАЛІ ДЛЯ ФУНДАМЕНТУ ЗАБУДОВИ

21 лютого в Бучі на скандальній забудові поблизу «Кампи» робітники з'єднували між собою палі, що застосовують для зміцнення фундаменту.

Незважаючи на судові перипетії, забудовник тихцем продовжує роботи. А поліція, яка прибуває на виклики, фактично бездіє.

Нагадаємо, що місцева громада намагалася протистояти спорудженню чергових висо-

ток. За цей час забудовник знищив унікальний дубово-грабовий ліс. Деяким деревам було 300 і більше років.

У вересні 2018 року боротьба настільки загострилася, що найняті забудовником тітушки обстріляли та побили людей.

До речі, у спорудженні висоток задіяний Антон Мирончук, який наближений до «забудовного кола» відставного мера Ірпеня Володимира Карплюка.

■ ОТАКОЇ!

ПОМСТА ЗАБУДОВНИКІВ ЗА ЗАПЛАВУ?

► Закінчення. Початок на стор. 1

■ **Юрій ГОНТА**
ПОГЛЯД

Кухалейшвілі — захисник зелених зон

17 лютого депутату Ірпінської міської ради Лаврентію Кухалейшвілі спалили на власному подвір'ї автомобіль. Він пов'язує цей злочин із помстою з боку экс-мера Володимира Карплюка та його забудовного оточення. У цьому з ним згоден і громадський діяч Олексій Зіневич.

Кухалейшвілі — відомий в Ірпені та за його межами захисник зелених зон. Він гуртує громаду навколо захисту куточків ірпінської природи від забудовної навали, яка нещадно нищить невідновлювальні ресурси міста. Йому вже вдруге вчиняють підпал машини.

Оскільки земля закінчується, то спритники вирішили забудувати ще й заплаву р. Ірпінь, що знаходиться поза межами міста. А її використання визначається Верховною Радою та Кабміном України.

Проте Ірпінська міська рада, знехтувавши вимогами закону, перевищила свої повноваження — надала дозвіл на виторфовування території, зокрема і тієї, що опинилася у власності Інни Кривенкової. Шість ділянок по 12 соток вона отримала за договором купівлі-продажу.

Після тривалого протистояння з громадою копачі змушені були забратися звідти геть, прибравши свою техніку. За її допомогою вони розкрадали торф та засмічували заплаву будівельним непотребом, щоб звести новобудови.

Швидше за все, це і спонукало до підпалу автівки Кухалейшвілі, адже він був одним з ініціаторів активного спротиву забудовникам. Таким чином вони намагаються залякати і пересічних людей, які виходять з протестами.

Замовник — відставний мер?

Підпал машини здійснили з трьох точок. Також розбили скло, щоб залити займисту рідину до салону. Але спрацювала сигналізація. Це налякало злочинців і вони втекли. Пощастило, що не стався вибух та не загорілася господарська будівля.

За даним фактом поліція відкрила кримі-

нальне провадження за ч. 2 ст. 194 (умисне знищення або пошкодження майна) КК України. Поліцейські з'ясовують обставини події, встановлюють мотив та осіб, причетних до підпалу.

Кухалейшвілі переконаний, що підпал — це розплата за те, що люди не дозволили започаткувати на заплаві новий будівельний майданчик. Замовником є відставний мер Ірпеня Карплюк. Виконавці — тітушки, які захищали незаконне будівництво на Гостомельському шосе, вул. Єсеніна, заплавлених ділянках та інших гарячих точках.

«Це удар не лише по мені, а й по небайдужим жителям міста. І прозорий натяк на те, що таке буде й з іншими, хто не згоден з діями чинної ірпінської влади.

Але такими методами злочинці нічого не доб'ються. У нашому мікрорайоні люди не спостерігатимуть мовчки, як нищать природу», — переконаний Кухалейшвілі.

■ ФОТОФАКТ

Жителі Ірпінського регіону продовжують «воювати» за збереження природи і вимагають термінового проведення місцевих виборів (мирні протести під КОДА та прокуратурою області, 27.02.19)

■ ПРИЇХАЛИ

П'ЯНИЙ «ОРЛАН»

На скандального ірпінського забудовника Антона Мирончука поліція склала протокол щодо перебування за кермом у нетверезому стані. Тепер він нестиме відповідальність у суді.

■ **Ігор ШВЕЦЬ**
ПОГЛЯД

У ніч на 17 лютого в Ірпені поліція зупинила джип одіозного забудовника Антона Мирончука (очолює компанію «ОРЛАН-ІНВЕСТ ГРУП»). Виникли підозри, що за кермом він перебував напідпитку.

Понятим виявився Сергій Ладовчин, активіст ГО «Закон і контроль». За його словами, порушник не надав посвідчення водія і техпаспорт на машину А10983 НР (TOYOTA LAND CRUISER). Натомість він просто кинув правоохоронцям ключі, забрав свої речі та пішов у невідомому напрямку.

Відомо, що Мирончука відносять до так званого «збудовного кола» экс-мера Ірпеня Володимира Карплюка. Завдяки своїй діяльності він неодноразово негативно згадувався у ЗМІ.

Керівник відділу комунікації ГУ НП в Київській області Микола Жукович повідомив, що на Мирончука складено відповідний протокол про адміністративне порушення за ст. 130 КупАП. Це

керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції.

Такі дії тягнуть за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі

«Перевір стрілки»

Депутат висвітлює боротьбу з Карплюком, якого пов'язує із шаленою забудовою Ірпеня. Більше 4 років забудовники не можуть втілити свої плани на північному боці міста. Від знищення вдалося зберегти зелені зони, які зараз відомі як парки Покровський і Героїв АТО, сквер Героїв Небесної сотні. З іншого боку міста активісти півроку не давали будуватися по вул. Єсеніна (2015) і 1,5 року — на ДСО (2017–2018). Наразі нависла

загроза забудови заплавлених земель, які сягають 300 га.

Після підпалу Карплюк, щоб відвести від себе підозри, стверджував, що це провокація Олексія Зіневича з метою дискредитації команди «Нові обличчя». Дивно звинувачувати у цьому людину, яка протягом досить тривалого часу

надає активістам інформаційну підтримку. Адже ІА «Погляд» постійно висвітлює акції, що стосуються захисту зелених зон, незаконної забудови.

Газом — в обличчя

На керівника «Молодого Народного руху» в м. Ірпінь Артема Левківського (18 років) напали, коли він повертався з площі під Ірпінською міською радою, де збирав підписи під колективним зверненням проти забудови заплави.

Невідома особа на вулиці бризнула йому в обличчя з газового балончика, що призвело до опіку очей. Активіст написав заяву до поліції, пов'язуючи цей напад зі своєю громадянською позицією. ☹

600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (10200 грн) з позбавленням права керування транспортними засобами на строк 1 рік.

«Машину його не евакуювали, бо занадто велика — треба спеціальний евакуатор», — додав Жукович.

Нагадаємо, що Антон Мирончук балотувався в депутати Ірпінської міської ради від партії «Нові обличчя», проте так і не пройшов.

Справу про адміністративне порушення, скоєне Мирончуком, який у нетверезому стані кермував транспортним засобом, розглянуть в Ірпінському міському суді 4 березня о 17:00. ☹

■ ПОДІЇ ТА СИТУАЦІЇ

■ 10 лютого. БУЧАНСЬКА ОТГ Рішеннями Державних надзвичайних протиепізоотичних комісій при Бородянській райдержадміністрації та Бучанської ОТГ оголошено карантин щодо африканської чуми свиней. Про це повідомила Бучанська міська рада. До зони захисту віднесені село Озера Бородянського району та село Луб'янка Бучанської міської об'єднаної територіальної громади. До зони нагляду увійшли села Блиставиця, Гаврилівка, Тарасівщина Бучанської міської об'єднаної територіальної громади та м. Буча. Згідно із Наказом «Про затвердження Інструкції з профілактики та боротьби з африканською чумою свиней», зона захисту — це зона на території, яка безпосередньо межує з епізоотичним вогнищем (осередком) радіусом не менше 3 км, але не більше 20 км. А зона нагляду — територія, що оточує межі зони захисту радіусом до 150 км від епізоотичного вогнища (осередку), але не менше 20 км.

■ 17 лютого. ПРИІРПІННЯ Близько 02:30 на Новоірпінській трасі сталася ДТП, в результаті якої автомобіль буквально розстрожило. Про аварію повідомили на ресурсі dtp.ua. За кермом авто перебував товариш власника автівки, який знаходився на задньому сидінні з ще одним чоловіком. За словами власника, авто Renault розігналось не більше ніж на 90 кілометрів за годину. Перед поворотом машинку почало сильно заносити. Автівку винесло на узбіччя, в результаті чого вона перевернулася. Чоловіки змогли самотужки вибратися з автомобіля. Водія та пасажир госпіталізували з травмами рук та голови.

■ 19 лютого. БУЧА ДТП з трагічним наслідком сталася на вулиці Героїв Майдану — загинула жінка похилого віку. Водій сміттєвоза переїхав людину, коли здавав назад. На жаль, він не помітив стареньку. У кермувальника, 51-річного чоловіка, ознак алкогольного сп'яніння не виявили.

Обставини трагедії з'ясовуються.

■ 21 лютого. ІРПІНЬ За повідомленням відділу комунікації поліції Київської області, співробітники Управління протидії наркозлочинності виявили та задокументували злочинну діяльність 54-річного чоловіка, який у власному приватному будинку обладнав нарколабораторію. Під час обшуку поліцейські вилучили фасовану для продажу марихуану на суму близько 2 млн. гривень за цінами чорного ринку. Нарковмісні рослини вилучені та направлені на проведення відповідної експертизи. Чоловік затриманий у порядку ст. 208 КПК України і перебуває в ізоляторі тимчасового тримання. За фактом скоєння тяжкого злочину відкрито кримінальні провадження за ч. 3 ст. 307 та ст. 310 Кримінального кодексу України.

■ 22 лютого. ГОРЕНКА О 4:59 до оперативно-диспетчерської служби Ірпінського регіону повідомили, що у Горенці, яка приєдналася до Гостомельської ОТГ, горить приватний житловий будинок. На гасіння пожежі прибули рятувальники 53-го ДПРП смт Гостомель, 36-ї ДПРЧ м. Ірпінь, 10-ї ДПРЧ Оболонського районного управління ДСНС, 34-ї ДПРЧ м. Вишневе. Загоряння локалізували о 5:43, а повністю ліквідували о 6:19. Загиблих і травмованих немає. Фахівці з'ясовують причину пожежі.

■ 23 лютого. ПРИІРПІННЯ В кількох сотнях метрів від повороту з Капітанівки на Ірпінь дві автівки обстріляли невідомі. В одній із машин їхав чоловік з двома малими дітьми. Про це у соціальних мережах повідомили на порталі Київ Оперативний.

«Після зроблених пострілів невідомі втекли у ліс. На щастя, ніхто не постраждав, але обидва автомобілі пошкоджені», — йдеться у дописі. Обидва водії викликали поліцію та написали заяву.

ЩО ПРИХОВУЄ ВОЛОДИМИР КАРПЛЮК?

Шість років тому при загадкових обставинах загинув начальник охорони скандального экс-мера Ірпеня Володимира Карплюка

■ **Макар МАКСИМЧУК**
ІНФОРМАТОР

Наявність більше десятка кримінальних проваджень щодо одіозного экс-міського голови Ірпеня Володимира Карплюка не є секретом для жителів міста. Однак є ще одна справа, причетність до якого Карплюка очевидна, але поки недоведена. Проте, моторошні обставини цієї справи заслуговують нагадування. Особливо в світлі можливого балотування Карплюка по 95-му округу від Блоку Петра Порошенка в парламент IX скликання восени 2019 року.

Кримінальний шлейф, який тягнеться за скандальним Володимиром Карплюком, складається не тільки з кримінальних справ, пов'язаних з незаконним виділенням землі, нелегальним будівництвом та іншими економічними злочинами. В «послужному списку» одіозного экс-мера, як і належить кримінальному авторитету, є злочини і більш тяжкі. Наприклад, вбивства.

Коли журналісти пишуть про злочинні дії Карплюка, то, як правило, згадують лише про одне вбивство, до якого міг бути причетний колишній мер Ірпеня. Під час перебування його директором ТОВ «Сарафан» — одного з численних забудовників західного передмістя Києва — в 2011 році він зводив комплекс «Новатор» по вулиці Воїнів Інтернаціоналістів в Бучі. В результаті надзвичайної події на будівельному майданчику — гусеничний кран підняв вагу, втричі більшу допустимого і стріла разом з вантажем зірвалися на землю — один з будівельників загинув.

Слідчі знайшли ряд порушень в організації роботи будівництва і дійшли висновку, що основна провина в людській смерті лежить на Карплюку, як на керівнику компанії. Звинувачення йому пред'явили лише в 2017 році, коли Карплюк був міським головою Ірпеня. Йому «світило» до 5 років в'язниці за порушення правил техніки безпеки, яке призвело до загибелі людини. Однак, покарання за це вбивство Карплюку вдалося уникнути: дивним чином справа була вилучена у прокуратури Київської області і передана до Чернігівської, де благополучно була закрита.

Втім, є ще одна смерть, причиною якої також міг стати Карплюк і дорозслідування обставин якої ще належить здійснити. Тим більше, що такі тяжкі злочини як вбивство не мають термінів давності.

Вбивство чи самогубство?

Йдеться про трагічну загибель Романа Павлюченка, який був начальником служби безпеки Карплюка під час перебування його «звичайним забудовником» і «просто лідером» партії «Нові обличчя».

Формально історія починається не в квітні 2013 року, коли Роман трагічно випав з балкону власної службової квартири на п'ятому поверсі в Бучі, а кількома місяцями раніше, на сесії міської ради. Через борги перед містом депутати відкликали дозволи на розміщення реклами на бордах у одного з операторів і передали їх іншому. Перший — був бізнес-партнером Володимира Карплюка, який тоді лише хотів стати мером Ірпеня

і гостро потребував зовнішніх площин для реклами. Так гостро, що готовий був заклеювати, в тому числі і чужі конструкції, права на які у його партнера ледве встигла забрати міська рада.

Оператор повідомив Карплюку про те, що збирається заклеїти його плакати як незаконні. Той пообіцяв відповісти силою. Сказано — зроблено: молодчики від Карплюка на чолі з начальником його охорони Романом Павлюченком приїхали і відлупцювали спочатку працівника, а потім і самого власника бордів.

Логічним продовженням стала заява у міліцію та відкрита кримінальна справа проти Павлюченка. На допит по цій кримінальній справі Павлюченко повинен був відправитися о 9 ранку 18 квітня 2013 року. Однак кількома годинами раніше його тіло виявили перед під'їздом його будинку в Бучі. Жив він, до речі, в тому самому комплексі «Новатор», на будівництві якого сталася трагедія з переваженням крана двома роками раніше.

Справу досить швидко кваліфікували як самогубство (справа № 12013100040000871). Це дуже зручно, враховуючи зв'язки Карплюка в правоохоронних органах, і цілком ймовірно, що сталося це не без його участі: через кілька годин в той же день, як писали ЗМІ, забудовника бачили біля будівлі Ірпінського райвідділу. Хоча обставин, що вказують на необхідність більш детального розслідування, було більш ніж достатньо.

Так, напередодні або декількома днями раніше мав місце конфлікт загиблого з самим Карплюком. Відомо, що Павлюченко просив/вимагав у свого шефа «викупити» кримінальну справу за фактом нанесення тілесних ушкоджень рекламщику, оскільки це «завдання» він і його «колеги» виконували саме в інтересах Карплюка. Останній, очевидно, відмовлявся це зробити, але Павлюченко не втрачав надії і продовжував ігнорувати повістки на допити, розраховуючи, що рано чи пізно слідчий просто перестане його запрошувати.

Але до угоди сторони, мабуть, не дійшли, оскільки, за даними джерел в МВС, на 9 ранку 18 квітня 2013 року Павлюченко збирався все-таки піти до слідчого. Однак розповісти він повинен був не тільки про інцидент з рекламником. В обмін на мінімальне покарання, начальник служби охорони Карплюка збирався здати всі тіньові схеми свого керівника, в тому числі і перелік виконаних «делікатних» завдань на кшталт побиття конкурентів, активістів, залякування депутатів міськради або

Унікальне фото з місця «самогубства» Романа Павлюченка. Буча. 18 квітня 2013 року. Фото: «Інформатор»

чиновників, відкатні схеми по виділенню землі і т.д.

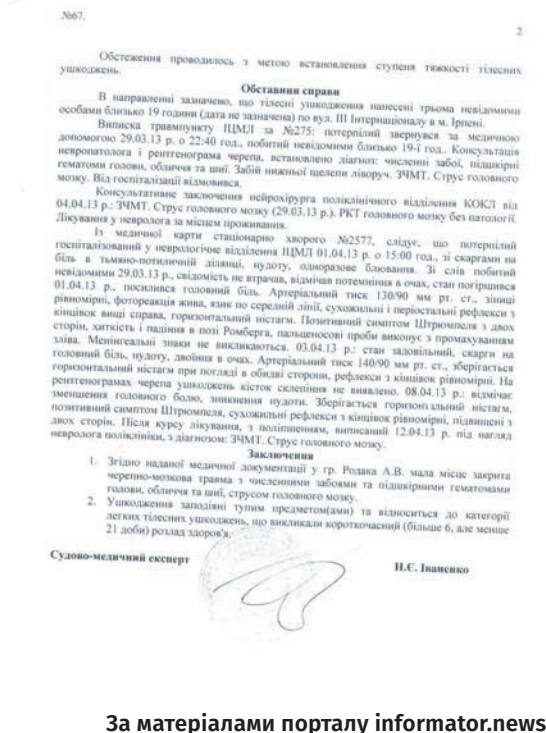
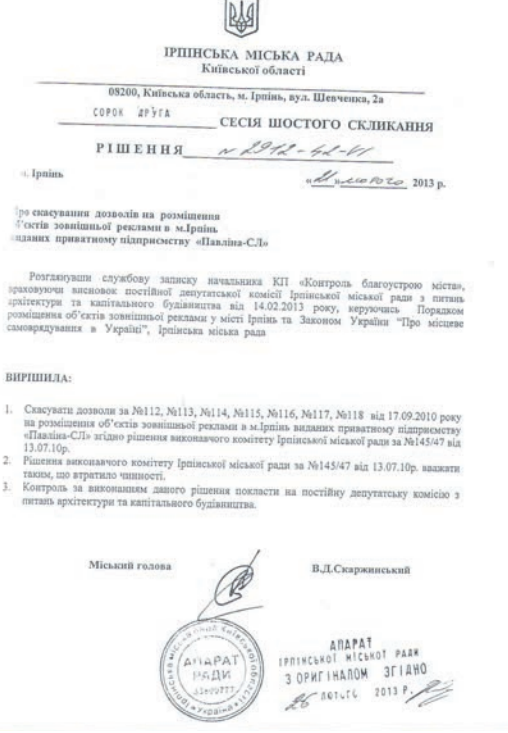
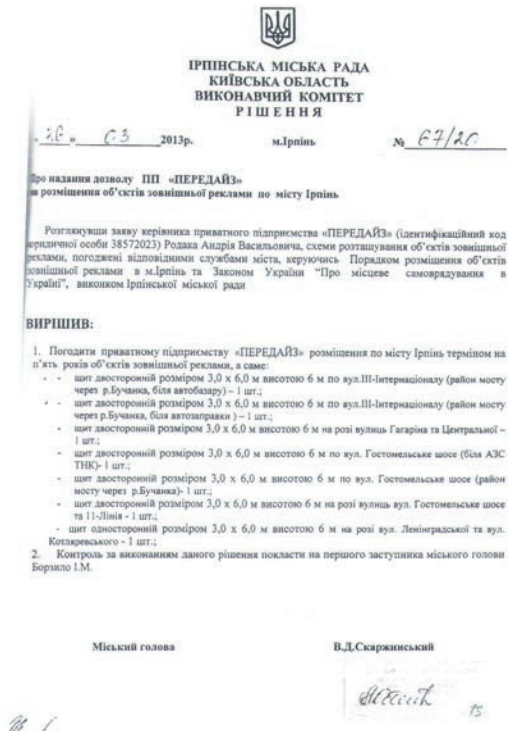
На те, що це не самогубство, вказувала низка доказів у квартирі загиблого. За інформацією від джерел в правоохоронних органах, сліди крові Павлюченка були виявлені на кухні, на підлозі кімнати, на стільці і на балконних дверях (причи-

му, не на дверній ручці). Найближчі сусіди потім показали, що чули вночі з даної квартири крики про допомогу. Обидва мобільних телефони загиблого були втплені в відрі з водою. Погодьтеся, не найочевидніше рішення для самовбивці. Цікаво, що незабаром після події протоколи огляду приміщення були вилучені зі справи.

Якщо звинувачення у справі нещасного випадку на будівництві в 2011 році Карплюку пред'явили через шість років після інциденту, то нічого не заважає відновити розслідування і цього «самогубства» 2013 року в 2019-му.

Напевно, багато про це можуть розповісти колишній тоді начальник міського відділу міліції Юрій Скудар і молодший брат іншого голови Рахункової палати Валерія Пацкана Мирослав Пацкан, який в той час працював прокурором Ірпеня, а через рік переїхав заступником прокурора в Рівненську область. Адже саме вони ухвалювали тоді остаточне рішення про кваліфікацію скандальної трагедії, коріння якої росте з політико-економічних конфліктів, що «смердять» самовбивством без обвинувачених і наслідків.

Їх колегами, які напевно рано чи пізно візьмуться за розплутування цього клубка криміналу, корупції і кумівства, напевно, потрібно буде звернути увагу, чи не з'явилися випадково у гідних чиновників в той період нові квадратні метри в житлових комплексах, побудованих тоді ще «просто підприємцем», а нині вже экс-мером Ірпеня Володимиром Карплюком. 🗳

■ СУСПІЛЬСТВО

«СИЛА ЖІНОК» — ДЛЯ ВІКТОРІЇ КРАМАРЕНКО

20 лютого в агенції «Укрінформ» жительці Ірпеня Вікторії Крамаренко вручили вищу громадську жіночу відзнаку — Знак народної пошани «Сила жінок».

Як зазначив директор ВТО «Орден», автор відкритої нагородної системи «Знаки народної пошани» Олександр Сопов, ця нагорода вручається вперше і її отримують жінки трьох поколінь, які причетні до війни.

Лікар Вікторія Крамаренко (52 роки) з перших днів вийшла на Майдані, а згодом вирушила й на Схід України, де протягом п'яти років як медик та волонтер допомагає не тільки українським воїнам, а й людям, які живуть у прифронтовій «сірій зоні».

Також серед нагороджених Анастасія Гулей (95 років), яка пережила концтабір «Освенцим» і написала книгу «Діти війни». Та Вікторія Книжник (19 років), позивний «Лисенятко», яка рятувала життя нашим військовим. Вона перебувала на фронті 5 ротаций.

Співатор цієї відзнаки, лідер Всеукраїнського жіночого руху «За вільну Україну» Раїса Шматко, зазначила, що це жінки, якими пишається країна, у них є сила жінки і сила Українського духу.

Джерело: «Укрінформ»

■ СПОРТ

РЕГБІЙНІ ПРИСТРАСТІ

В Ірпені на центральному міському стадіоні «Чемпіон» пройшов турнір з регбі, присвячений до 30-ї річниці виведення військ з Афганістану.

Змагання проводилися серед юнацьких команд (гравці 2004-2005 та 2006-2007 р.н.). Зібралися колективи Ірпеня, столиці України, Київщини та Хмельницька. На захід завітав президент Федерації регбі України Євген Боженков.

На полі вирували справжні спортивні пристрасті. Гравці змагалися за перемогу в кожному матчі. А на трибунах їх палко підтримували вболівальники — їхні рідні, воїни-інтернаціоналісти та учасники АТО.

У віковій групі 2004-2005 р.н. переможцем стала команда Київської області — 1, яку очолює досвідчений наставник з Ірпінської ДЮСШ Леонід Денбовецький. У її складі більшість гравців — з місцевої спортивної школи. Друге місце посіли гравці з київської «Дарниці», третє — команда з Хмельницька.

У віковій групі 2006-2007 р.н. першими стали спортсмени з Хмельницька, другими — Ірпінь — 1, третіми — Ірпінь — 2.

ГУРТКИ — ГАРМОНІЙНИЙ РОЗВИТОК ДИТИНИ

Для гармонійного розвитку особистості важливо залучати дітей до занять у різних гуртках. Це допомагає їм реалізувати свої природні здібності, а також набувати практичні навички, що стають у нагоді в повсякденному житті.

■ Ігор ШВЕЦЬ
ПОГЛЯД

Ірпінський центр позашкільної освіти нараховує 27 різноманітних гуртків, де безкоштовно займається майже 1 тисяча дітей від 5 до 18 років. Їхні керівники — це справжні майстри, які вміють і люблять працювати з юним поколінням.

Серед напрямків гурткової роботи — науково-технічний, художньо-естетичний, еколого-натуралістичний, оздоровчий та соціально-реабілітаційний. Найбільш популярними є комп'ютерна анімація, оздоровча гімнастика, судномодельювання, фітодизайн.

«Діти йдуть до нас із задоволенням. Їм дуже подобається наша творча атмосфера. Деякі з них відвідують відразу декілька гуртків, якщо є бажання та час. Тому батькам зручно залишати їх під нагляд керівників гуртків і вони весь час зайняті чимось корисним», — розповідає директор центру Тетяна Адамчук.

Керівник гуртка судномодельювання Олександр Кривенко віддав педагогічній справі більше ніж півстоліття. Його вихованці беруть участь у виставках, конкурсах, змаганнях і показових виступах, мають численні перемоги на різних рівнях.

«Щоб стати судномодельстом, треба знати креслення, фізику, хімію, закони гідро- та аеродинаміки, уміти користуватися необхідним інструментом. Ми відлучаємо дітей від кнопкодавства на телефонах, комп'ютерах. Хлопці стають справжніми чоловіками у плані життя, долучаються до вітрильного спорту, морської справи», — наголошує Олександр Кривенко.

На жаль, у гуртківців невелике приміщення — 6 кабінетів, де діти можуть займатися. Тому заняття деяких гуртків проводять на базах шкіл № 1, 3, 12 та 18. Більше приміщення дозволило б центру розширити свої можливості.

В ІРПЕНІ СТВОРИЛИ 4-Й ОСН — КВАРТАЛЬНИЙ КОМІТЕТ МУЖЕЛОВСЬКИЙ

23 лютого в Ірпені створено 4-й орган самоорганізації населення (ОСН) — кварталний комітет Мужеловський.

Цей громадський осередок об'єднав приватний сектор 7 вулиць — Ново-Оскольської, Давидчука, Гоголя, Глінки, Київської, Гайдамацької та Білокур, а також 2 провулків — Гайдамацького й Соснового.

Загалом це 260 будинків та майже 500 осіб, які тут постійно проживають.

ОСН як голова очолив Андрій Полішук (Ново-Оскольська). До складу керівництва також увійшли: Михайлина Ско-

рик-Шкарівська, заступник голови (Давидчука), Валерій Степанюк, секретар (Київська).

Окрім того, обрано 4 членів комітету ОСН від інших вулиць: Гайдамацька — Лідія Костовська-Бондарець, Білокур — Микола Сутягін, Гоголя — Жанна Єсаулова, Ново-Оскольська — Ірина Полішук.

Це ще один крок до вдосконалення місцевого самоврядування. Особливо це актуально для Ірпеня, де чинна вла-

да часто відверто зневажає інтереси громади. Яскравим прикладом протистояння ірпінським можновладцям став захист заказника «Мужеловський», на території якого хотіли спорудити медичний центр.

■ СПОРТ

21-ША ПЕРЕМОГА ЯРОСЛАВА АМОСОВА

16 лютого у США ірпінець Ярослав Амосов провів свій другий бій у рамках турніру Bellator 216. За одностороннім рішенням суддів він переміг у поєдинку із найдосвідченішим бразильським бійцем Еріком Сільва.

У першому раунді бразилець почав задавати темп сутички. Йому 34, він на дев'ять років старший від нашого земляка і має більший професійний досвід. Але Ярослав поступово підлаштувався до манери суперника і активно атакував.

Другий раунд був уже фактично повністю за Амосовим. Після коротких серій ударів руками наш спортсмен проходив у ноги і збивав бразильця в партер. Стала в нагоді школа бойового самбо, в якому Ярослав — 4-разовий чемпіон світу.

Але саме у партері бразильський боець досить небезпечний. Більше десяти професійних боїв він закінчував больовими прийомами достроково. Знаючи це, Амосов блокував будь-які спроби суперника скористатися отриманими навичками. Тому методично завдавав йому ударів у голову.

У підсумку Ярослав здобув свою 21-шу перемогу, залишаючись і досі нездоланим на рингу. Вітаємо нашого земляка, а також тренера Федора Середюка, який очолює фінальні тренування ірпінця перед турніром.

Джерело: germes-club.com.ua

Календар виборів–2019

ДО 7 БЕРЕЗНЯ. Кандидати в президенти мають право подати кандидатури у члени дільничних виборчих комісій. Дільничні виборчі комісії мають створити не пізніше 12 березня 2019 року.

8 БЕРЕЗНЯ. Стане відомо остаточний перелік кандидатів на президентських виборах. До цього дня претенденти матимуть право зняти свою кандидатуру. Застава у такому разі не повертається. Цього ж дня ЦВК остаточно затвердить форму, колір та текст виборчого бюлетеня.

ДО 25 БЕРЕЗНЯ. Виборці можуть подати заяву про голосування на дільниці за місцем проживання чи роботи, а не за місцем постійної реєстрації. Для цього потрібно прийти до органу ведення реєстру виборців (вони розташовані в державних органах влади) та подати заяву про голосування саме на дільниці в цьому окрузі.

Ця процедура стосується і громадян України з тимчасово окупованих територій.

ДО 25 БЕРЕЗНЯ. Можна уточнити наявність власного прізвища та правильність його написання у списку виборців на своїй виборчій дільниці. До цього дня кожному громадянину має надійти іменне запрошення взяти участь у виборах.

28 БЕРЕЗНЯ. Останній день, коли можна оприлюднювати та поширювати результати виборчих соціологічних опитувань.

ДО ВЕЧОРА 29 БЕРЕЗНЯ. Важкохворі виборці з обмеженою можливістю пересування мають право звернутись до дільничної виборчої комісії та отримати право проголосувати за місцем перебування (у лікарні чи вдома). Цього ж дня закінчується останній день агітації.

30 БЕРЕЗНЯ. День тиші

31 БЕРЕЗНЯ. Перший тур виборів (голосування з 8:00 до 20:00).

ДО 10 КВІТНЯ. Встановлення ЦВК результатів голосування першого туру.

У разі проведення другого туру голосування:

19 КВІТНЯ. Передвиборчі дебати на національному телебаченні.

20 КВІТНЯ. День тиші.

21 КВІТНЯ. Другий тур виборів.

ДО 1 ТРАВНЯ. Встановлення ЦВК результатів виборів президента.

НЕ ПІЗНІШЕ 3-го ЧЕРВНЯ 2019 РОКУ. Інавгурація президента.

КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ ПРО ПІДКУП ВИБОРЦІВ
Стаття 160. Підкуп виборця, учасника референдуму

1. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання виборцем, учасником референдуму для себе чи третьої особи неправомірної вигоди за вчинення чи невчинення будь-яких дій, пов'язаних з безпосередньою реалізацією ним свого виборчого права або права голосу (відмова від участі в голосуванні, голосування на виборчій дільниці (дільниці референдуму) більше одного разу, голосування за окремого кандидата на виборах або відмова від такого голосування, передання виборчого бюлетеня (бюлетеня для голосування на референдумі) іншій особі), незалежно від фактичного волевиявлення особи та результатів голосування — **караються штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк.**

2. Пропозиція, обіцянка або надання виборцю чи учаснику референдуму неправомірної вигоди за вчинення або невчинення будь-яких дій, пов'язаних з безпосередньою реалізацією ним свого виборчого права чи права на участь у референдумі (відмова від участі в голосуванні, голосування на виборчій дільниці (дільниці референдуму) більше одного разу, голосування за окремого кандидата на виборах, кандидатів від політичної партії, місцевої організації політичної партії або відмова від такого голосування, передача виборчого бюлетеня іншій особі), — **караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.**

3. Здійснення передвиборної агітації (агітації референдуму) шляхом надання підприємствам, установам, організаціям неправомірної вигоди або надання безоплатно товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення найменування, символики, прапора політичної партії, вартість яких не перевищує розміру, встановленого законодавством), робіт, послуг — **карається обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років або позбавленням волі на той самий строк з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.**

4. Дії, передбачені частиною другою або третьою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб або членом виборчої комісії чи комісії з референдуму, членом ініціативної групи референдуму, кандидатом або його довіреною особою на виборах, представником політичної партії чи місцевої організації політичної партії у виборчій комісії чи комісії з референдуму, уповноваженою особою політичної партії чи місцевої організації політичної партії, офіційним спостерігачем на виборах або референдумі, — **караються позбавленням волі на строк від п'яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.**

РІК ВИБОРІВ В УКРАЇНІ

Цієї весни українці оберуть нового президента, а восени — новий парламент. Попри те, що результат президентських перегонів є непередбачуваним, п'ять речей щодо цього політичного циклу відомі точно.

■ **Браян МЕФФОРД**
директор TOB «Wooden Horse Strategies», старший дослідник американського аналітичного центру Atlantic Council

ПО-ПЕРШЕ, жоден відкрито проросійський кандидат не зможе перемогти, і це є основною відмінністю від минулого. На кожних виборах України з часів отримання незалежності до 2012 року проросійський електорат відігравав значну роль. Ця частина складала майже чверть виборців, і проросійські кандидати перемогли у 1994 і 2010 роках. Однак іронія для російського президента Володимира Путіна полягає в тому, що, анексувавши Крим і окупувавши частину Донбасу, він ліквідував найбільш проросійський сегмент українського електорату. Зараз етнічно російське населення електорату України становить приблизно від десяти до дванадцяти відсотків. Як наслідок, провідний проросійський кандидат Юрій Бойко, згідно з опитуваннями, в середньому має лише 10,5 відсотків і посідає четверте місце. Таким чином, проросійським кандидатам в Україні судилося відігравати роль постійної опозиції і вічних невдах.

ПО-ДРУГЕ, результати опитувань громадської думки виявляться дуже хибними. Українські ЗМІ публікують чи не щоденні опитування, і всі вони демонструють провідну позицію Тимошенко, за якою на далекому другому місці стоїть відносно нове обличчя, а президент — на третьому. Проте якщо більшість американських опитувань 2016 року помилково передбачали перемогу Гіллари Клінтон, то наскільки ще більш неточними можуть бути українські опитування? Українські соціологи часто викривляють результати відповідно до бажань того, хто платить за ці опитування. Більш авторитетні фірми коригують цифри до 3 відсотків, а більш сумнівні — і на 5–7 відсотків. Опитування вже не є об'єктивними показниками суспільних настроїв, а радше інструментами впливу на громадську думку і на створення конкретних наративів. Наприклад, громадськості говорять, що Тимошенко неминуче переможе, тому що вона «на першому місці», але цей наратив не вказує на те, що 80% українців віддають перевагу якомусь іншому кандидатові. Коли чотири з п'яти надають перевагу комусь іншому, то це не неминучість — це обман.

ПО-ТРЕТЄ, більшість кандидатів у президенти фактично ведуть кампанії за завоювання парламенту. Шість кандидатів наразі мають у середньому по 10% в опитуваннях про президентські вибори — Порошенко, Тимошенко, Володимир Зеленський, Анатолій Гриценко, Олег Ляшко і лідер Юрій Бойко. Але саме Тимошенко і Порошенко — це ті, за

ким треба пильно спостерігати. Інші четверо проводять агітацію за місця на парламентських виборах, а участь у президентських перегонях є лише методом заздалегідь підвищити їхню видимість. Через те, що парламент обирає прем'єр-міністра, то метою цих кандидатів є насамперед велика парламентська фракція.

ПО-ЧЕТВЕРТЕ, Тимошенко і Порошенко боротимуться у другому турі. Обидва вже протистояли одне одному під час президентських виборів у 2014 році, і Порошенко легко виграв, випередивши Тимошенко на 39 відсотків. А вибори 2019 року вже набиратимуть форми реваншу, і опитування надають Тимошенко перевагу в середньому на 7 відсотків.

ПО-П'ЯТЕ, переможець президентських виборів отримає імпульс на перехід до парламентських виборів. Опитування свідчать, що достатньо голосів для входження до парламенту отримають від восьми до десяти партій, але жодна з них не матиме домінуючої позиції. Тому будь-яка парламентська більшість муситиме стати багатопартійною коаліцією. Проте опитування відображають лише половину картини, бо половина депутатів, мажоритарники, буде обрана в одномандатних округах і наразі залишена поза поточними опитуваннями. У 2014 році Порошенко отримав 53% голосів на президентських виборах у травні, а на жовтневих парламентських виборах — 22%. Після виборів він збільшив розмір своєї фракції більш ніж удвічі, додавши мажоритарників. Очікуйте схожій ситуації цього року. Як правило, мажоритарники є власниками бізнесу, які хочуть дружніх відносин із владою. Той, хто переможе на президентських виборах, знайде десятки мажоритарників, готових іти на угоди для захисту свого бізнесу. Спроби змінити закон про вибори, щоб скасувати мажоритарні округи, в парламенті наразі зустрічають прохолодно.

Дехто буде скаржитися, що ці вибори будуть схожі на попередні — із тими самими старими обличчями, які повертаються до влади. Певною мірою така критика правильна. Але коли Україна зробила європейський цивілізаційний вибір, парадигма змінилася. Громадськість вимагає більш високих стандартів, більшої прозорості, вона більше не сприймає заяви своїх лідерів за чисту монету. Українці тепер набралися сили, і саме громадянське суспільство, що має силу, й вестиме Україну вперед іще довго після того, як зникнуть старі політичні обличчя.

За матеріалами Радіо Свобода

Покання за підкуп виборців — до 7 років позбавлення волі!

■ **Дмитро ШАПОЧКІН**
адвокат, голова ірпінського осередку ГО «Стоп корупції»

31 грудня 2018 року в Україні стартував виборчий процес з обрання Президента України. Протягом виборчої кампанії українці мають вирішити, хто з кандидатів у Президенти заслуговує їхньої довіри та достойний очолювати нашу державу наступні п'ять років. Прикро, але чим ближчою стає вирішальна дата, тим частіше ми зустрічаємо повідомлення про підкуп виборців або навіть самі отримуємо пропозиції віддати свій голос за «правильного кандидата».

Найпоширеніший злочин
Підкуп виборців — найпоширеніший злочин, пов'язаний з порушенням виборчого законодавства. Його справедливо можна назвати «політичною корупцією» — найгіршим її проявом. Адже наслідки такого злочину впливають не тільки на безпосередніх учасників корупційної схеми, а й на інших громадян.

Так, приписами **ст. 160 Кримінального кодексу України** передбачено, що прийняття пропозиції, обіцянки або одержання виборцем, для себе чи третьої особи неправомірної вигоди за вчинення чи невчинення будь-яких дій, пов'язаних з безпосередньою реалізацією ним свого виборчого права або права голосу (відмова від участі в голосуванні, голосування на виборчій дільниці більше одного разу, голосування за окремого кандидата на виборах або відмова від такого голосування, передання виборчого бюлетеня іншій особі), незалежно від фактичного волевиявлення особи та результатів голосування караються **штрафом від 100 до 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до 2-ох років, або обмеженням волі на той самий строк.**

В покарання за громадянську пасивність люди отримують владу злочинців.

Платон

Зверніть увагу!
Повторний підкуп виборців чи підкуп за попередньою змовою групою осіб, членом виборчої комісії або іншими особами караються позбавленням волі на строк від 5-ти до 7-ми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від 1-го до 3-ох років.

Що робити, якщо вас намагаються підкупити?

1. Зберігайте спокій.

✓ Не варто одразу влаштовувати скандал, викликати поліцію чи писати пост у Facebook.

✓ Це може зіграти на руку хабарнику і він може зробити винним вас, адже у вас буде недостатньо доказів.

2. Зберіть докази.

✓ За можливості запишіть вашу розмову з корупціонером на аудіо чи відео та збережіть лист паперу із записом необхідної суми або спонукайте проговорити її.

✓ Крім того, звертайте увагу на деталі: ПІБ, посаду, дату, час, місце, адресу, номер кабінету тощо.

3. Перенесіть зустріч на інший день.

✓ Це важливо, адже передача хабаря повинна відбуватися лише під наглядом правоохоронців!

4. Зверніться до правоохоронного органу.

✓ Для цього напишіть заяву та будьте готові активно співпрацювати зі слідством.

✓ На цей час обмежте коло осіб, які знають про досудове розслідування.

«Стоп політичній корупції»

Саме так назвали нову ініціативу команди ГО «Стоп корупції». Адже з перебігом виборів в Україні зростає необхідність в прозорому і чесному висвітленні передвиборчої кампанії. При виявленні фактів політичної корупції ви можете звертатися до ГО «Стоп корупції» за телефоном **044-578-00-04** або до поліції за телефоном **102.**

Не будьте байдужими! Не продавайте свій голос!

ЯКЩО ВАМ ВІДОМІ ФАКТИ ПОЛІТИЧНОЇ КОРУПЦІЇ В ПРИІРПІННІ, телефонуйте за номером цілодобової «Гарячої лінії» «Стоп політичній корупції» (044) 5780004, або за номерами телефонів в місті Ірпінь (066) 980-92-99; (098) 916-10-67

■ АКТУАЛЬНО!

«Золоті» кілометри: де на Київщині найдорожче їздити маршрутками

Інформаційна агенція «Погляд» упродовж двох останніх тижнів з'ясовувала, в яких містах Київщини наразі найвищі розцінки на пасажирські перевезення у маршрутних таксі.

■ Борислав БЕРИНДА
ПОГЛЯД

Але перед тим, як оприлюднити результати, трохи історії...

Перші маршрутні таксі в Україні з'явилися на початку 90-х років минулого століття, разом з економічною кризою в молодій пострадянській державі. Маленькі «пижик» і «рафіки» з «мерсами», котрі щодня все частіше курсували міськими вулицями, на той час здавалися чимсь незвичайним, небаченим, а до того ж — швидшим. І байдуже, що дорожчим за звичайний автобус чи тролейбус. Зате — не таким авантюризмом і лояльнішим до пасажирів: зупинялися маршрутки де завгодно і за першим побажанням. До середини 90-х, особливо після урядових директив про обов'язкове перевезення пільговиків, невороткий державний пастрас почав потроху відступати — автопарки масово приватизувалися, великі автобуси опинялися або на автобазарах, або ж на аукціонах, а їхнє місце заступали маленькі і значно економічніші (для власників!) мікроавтобуси. У нове століття Україна увійшла з кількома сотнями приватних підприємств, котрі займалися пасажирськими перевезеннями, і невеликою кількістю державних (муніципальних) автопарків, які в основному залишилися у великих містах...

Сьогодні без маршрутних автобусів українського, китайського або індійського виробництва вже неможливо уявити автошляхи наших міст, містечок та сіл. Пасажирські перевезення стали бізнесом. Правда, неоднозначним і дуже чутливим для суспільства. Це підприємство супроводжується перманентними скандалами, збуджує громадськість та стає темою численних обговорень у соціальних мережах. І що цікаво — на нього повсякчас скаржаться і його власники, і самі пасажирі. І якщо той, хто щодня дістається маршрутними таксі на роботу чи додому, нарікає на прірву між якістю та ціною обслуговування (зрозуміло, що споживача не влаштовує сервіс і він вважає, що платить за нього значно більше, ніж мав би), то перевізники впродовж багатьох років говорять лише про несправедливо занижені тарифи. Чи справді вони занижені? Чому тарифи на пасажирські перевезення інколи різняться вдвічі в окремих регіонах Київщини?

Чому, наприклад, проїзд містом в Україні коштує 3 гривні, в Обухові — 4, у Бородянці — 8, а в Бучі та Ірпені — по 7 гривень? Невже на Обухівщині вартість палива і

запчастин до автобусів настільки нижча? Чи там, де платять більше, живуть значно заможніші пасажирі? Звичайно, ні.

А чому мешканці Бородянки, сідаючи у маршрутне таксі до Києва, сплачують більше двох гривень за кожен кілометр, а ціна кожних 1000 метрів на маршруті Вишгород-Київ майже на 50 копійок нижча? Звідки така різниця між тарифами Ірпеня та Броварів? Нібито і відстань однакова між цими містами і столицею, а вартість проїзду для ірпінців на 3–6 гривень вища. Чудасія?

Кореспонденту ІА «Погляд» вдалося поспілкуватися з трьома приватними перевізниками з різних регіонів Київщини. На умовах анонімності вони відповіли на кілька запитань. Далі — запитання-відповіді.

— Чому ви вважаєте несправедливими тарифи на перевезення?

— Вони дійсно необґрунтовано низькі. Оплата ремонтних послуг та запасних частин постійно зростає. Паливно-мастильні матеріали теж зростають в ціні...

— Але ж наразі ціна на паливо в Україні за останні три місяці пішла донизу?

— Зараз зменшилась, завтра — підніметься. Що тоді? Змінювати тарифи щодня?

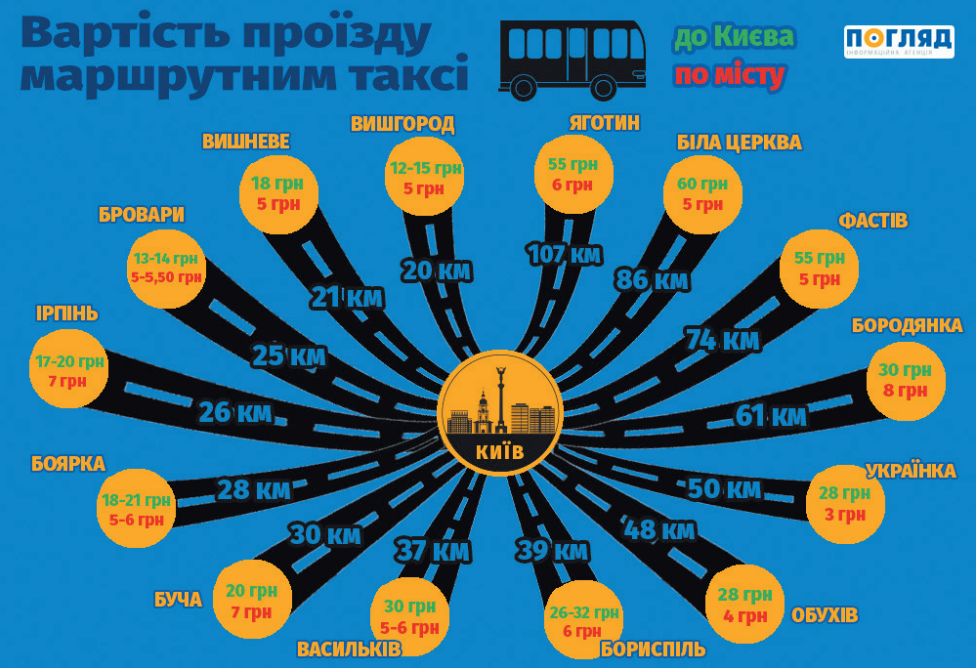
— Ну, це було б принаймні справедливо...

— Ніхто цього не робитиме з перевізників. А надто зараз, коли місцеві бюджети не спроможні навіть компенсувати 70–80 % витрат за перевезення пільгових категорій пасажирів. Я вже не кажу про 100 %.

— Тому водії так себе й поведуть з пільговиками? Виганяють з салонів, обзивають?

— На нашому підприємстві такого немає. Але подібні факти трапляються. Не раз про таке чув і читав. Не виправдовую цього, але водій — теж людина. У нього є

емоції. А ще в нього є план, який потрібно виконати.

— А який план у ваших водіїв?

— Ми відійшли від системи щоденного плану. Ця система себе не виправдовує. Занадто багато не доотримуємо виручки. Знайшли інший механізм — в кожній маршрутці у нас стоїть відеокамера. Ми можемо порахувати, скільки людей проїхало по місту, скільки — до Києва. З «каси» вираховуємо зарплату водія, даємо йому гривень 200 так званої премії «за чесність» і все...

— Податки?

— Про це я зараз говорити не готовий...

Поспілкувалися журналісти «Погляду» також із перевізниками, які працюють із щоденними «планами». Вони теж скаржаться на дорогі запчастини і пальне. Аргументи про зниження цін на бензин та дизпаливо їх мало чіпляють. Натомість торочать про пільговиків та неможливість отримати із місцевих бюджетів повну суму компенсації за їхнє перевезення. Нарікають на конкурентів, котрі «граються з тарифами» і знижують їх. І на водіїв «автівок», котрі зухвало вантажать на зупинках пасажирів і «перебивають бізнес». А також говорять, що часто на маршрутах водії не виконують план...

Теза з проводу планів видається дивною. Особливо з огляду на те, що ми теж щодня користуємося маршрутними таксі і кожен з нас інколи потрапляє до сало-

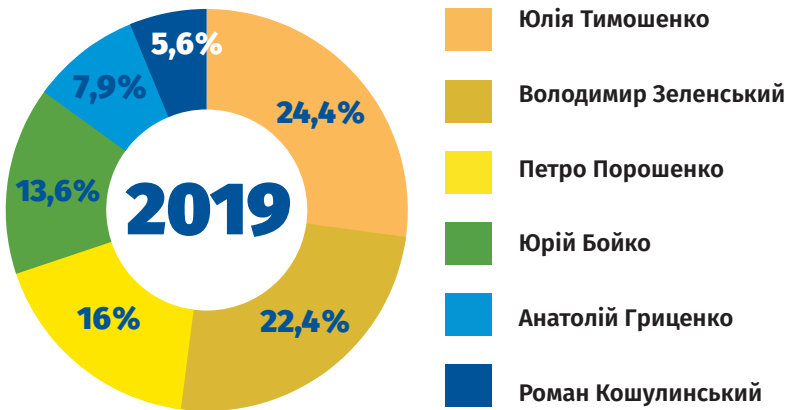
ну автобуса не з першої спроби. А тому одразу хочеться порахувати. І кількість пасажирів у салоні, і ті пару-трику літрів дизельного палива, які той же «еталон» за один рейс з тієї ж Бучі або Борисполя «з'їдає» на шляху до Києва, але чи варто рахувати чужі гроші? Напевно, ні, бо це мають робити не пасажирі, а ті органи, які оголошують тендери для перевізників, контролюють їхню роботу, якість обслуговування, безпеку. А ці органи або не вміють рахувати, або не хочуть, або просто кинули усе напризволяще. Не всі, звичайно. Скажімо, в Обухові міська рада бо вже кілька разів не дозволила перевізникам піднімати тарифи. Є ще міста, де до цих питань ставляться розсудливо. А є й інші приклади. Надто у тих населених пунктах, де конкуренція між перевізниками відсутня, де є монополісти і «чужих» у цей бізнес не пускають. А тому і трапляються різні казуси — пенсіонерів у заший із салонів маршруток женуть водії-нечемі, або ще гірше — люди із тих салонів випадають і травмуються...

Що ж робити в цій ситуації простим пасажиром? Можна чинити так, як у Вишневому. Там пішли шляхом об'єднання громади навколо проблематики якості пасажирських перевезень, взявши на озброєння методику акцій протесту, петицій, скарг у відповідні органи місцевого самоврядування. Можна тиснути на депутатів, які представляють ваш округ на різних рівнях... Засобів впливу є насправді багато. Головне — не мовчати... 🗣️

■ ГРОМАДСЬКА ДУМКА

ЧИТАЧІ ПОРТАЛУ ІА «ПОГЛЯД» ВИЗНАЧИЛИ ЛІДЕРІВ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ПЕРЕГОНІВ

На нашому інтернет-порталі впродовж п'яти днів можна було проголосувати за майбутнього президента України. Більше 2000 читачів roglyad.tv висловили свою думку і визначили ймовірних лідерів президентських виборів-2019. Цікаво, що трійка переможців від читачів «Погляду» практично не відрізняється від останніх соціологічних опитувань — Зеленський, Тимошенко та Порошенко. Однак є відмінність у самому розподілі місць. Якщо соціологічні дослідження КМІС, СОЦІСа, центру Разумкова та інших опитувачів громадської думки перше місце віддають телепродюсеру та коміку Володимир Зеленському, а друге-третє між собою ділять чинний Президент України та Юлія Тимошенко, то наше опитування вивело в лідери саме голову ВО «Батьківщина», Зеленський і Порошенко відповідно на другому та третьому місцях. Цікаво, що наступні щаблі в поглядівському опитуванні посіли Юрій Бойко та Анатолій Гриценко — і це теж співпадає із останніми соціологічними опитуваннями профільних установ.

■ МИЛОСЕРДЯ

СІМ'Ї РЯТУВАЛЬНИКА З ГОСТОМЕЛЯ ПОТРІБНА ДОПОМОГА

Олексій Юрійович багато років рятує людей, працюючи в ДСНС, але наразі сталося так, що допомога знадобилася його сім'ї. А саме — доньці Поліні, якій зараз 4 роки.

Навесні 2016 року лікарі поставили їй діагноз: ДЦП (спастичний тетрапарез) правих кінцівок. Відтоді і почалася боротьба за повноцінне життя донечки. Дівчинка проходить курси ЛФК, масажі, відвідує басейн та різних спеціалістів, проходить курси реабілітації у містах Трускавець та Одеса.

Вирішувати фінансові питання, що виникають під час лікування Поліни, сім'ї дуже важко. Адже необхідне постійне забезпечення медичними препаратами.

Тож гостомельська родина звертається до всіх небайдужих людей з проханням допомогти вилікувати донечку.

Прохання пересилати кошти на рахунок Приватбанку **5168 7450 1206 5873** (мама дівчинки — Геля Лаура Русланівна).

Ксерокопія медичного висновку, що підтверджує діагноз, знаходиться у редакції ІА «Погляд». Телефон батька дівчинки: **(063) 269-44-79** (Геля Олексій Юрійович).

